Štev. 25. Poštnina v gotovčini plačana. Cena edne številke dinar. 20. junij 1926. Leto XIII.

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cena: doma na skūpni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko štiri dolare. Amerikanci dobijo za to ceno brezplačno i Marijin List pa Kalendar Srca Jezušovoga, domači naročniki pa kalendar za polovično ceno. Naročajo i plačajo se na upravništvi v Črenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti, v Tajništvi SLS. v Faflekovoj hiši. Izdajateo: Klekl Jožef, vp. pleb. nar. poslanec.

NOVINE

Glasilo Slovenske krajine

Oglase sprejema uredništvo, upravništvo i tiskarna. Cena oglasov: cm² 75 par; 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30 % popūsta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipét reči 5 Din, više od vsake reči pol D. Med tekstom cm² 1·50 D., v »Poslanom« 2·50 D. Takso za oglase plača uprava i da za vse oglase od 5% do 50% popūsta.

Rokopisi se ne vračajo.

Dejanja svedočijo.

Glavno delo i zaslūženje nove „neodvisne prekm. stranke“ je to, da ljūdem na vso moč obečavle srečo in blajženstvo. Skoron vsaka njihova zapisana i zgovorjena miseo ma v sebi „sveklost“, „blajženstvo“, „mir“, „zadovolnost“ i telko prazni reči da resnomi človeki hūdo postane, či čte te küp frazerije. Prava ljūbezen pa se ne kaže v rečaj, nego v dejanji. Poglednimo dejanje tisti ljūdi, šteri so nastavili to stranko i šteri so pred kratkim zapisali, da oni delajo iz ljūbezni do siromakov za siromake.

Ide za agrarno reformo, okoli štere se süče zadnji čas skoron vse političnо delo za Slov. Krajino. Ide za agrarno reformo, za fundament, na šteroga de zidana gospodarska bodočnost našega ljūdstva, ne samo siromaškoga, nego i tistoga, ki neso agrarni interesenti. Vsi smo kotrige istoga tela, na šterom, či trpi edna kotriga, trpijo tūdi drūge. Zato pa agrarno pitanje i njena izvršitev zaslūžita najveksо pazlivost i ljūbezen do bližnjega, posebno do siromaka.

V Dokležovji so tržili agrarno zemlo plūg za 20 jezer dinarov. Pogodbo so napravili že pred tremi letmi. Či smo dobro informirani so küpci zemlo tūdi že plačali. Zemla je bila küplena pred tremi leti, pa je ešče ne prepisana na küpce i bogzna kda bo. V takšoj izvršitvi agrarne reforme je dosta krivice.

Prvo je to, da je zemla čerezred draga. Cena zemle mora biti takša, da interesent lehko plačüje intereš od šume pa se njemi poleg vsej plačil splača tūdi njegovo delo. Intereš od 20 jezer dinarov po 13 procentov znese na leto 2 jezero 600 dinarov. Da bo mogeo plačati te intereše, mora interesent odati najmenje 8 metercentov pšenice, ali 13 metercentov žita. Pšenica je zdaj pred žetvov, kda ma navadno najbogšo ceno, po 300 Din i žito po 200 din metercent. Zdaj pa se pitajmo, ali zraste dosta več na plūgi zemle kak de šlo za intereš? Povejmo, da je siromak küpo pet plūgov zemle. Či vzeme peneze na posido v posojilnici i de plačüvao goripovedane procente intereša, te mora vsako leto odati okoli 40 metercentov pšenice ali pa 65 metercentov žita. To nemre odati skoro najvekši kmet, ne pa eden siromak s petimi plūgami. To so sühi broji, proti šterim se bojüvati je zaman. Poleg toga pa velka dača, polodelska šker i drüga plačila.

Zdaj pa ešče edna drüga okolščina. Lehko se zgodi pri polodelstvi kakša nesreča. Lehko je süšava, točа pobije, miši pojejo itd. Pov je mali, ali bo pa tūdi intereš menši. Največkrat je ravno naopak. Ljūdje so v nevoli za peneze, jemlejo iz posojilnic, pe nezi zmenkajo, procenti intereša idejo gor.

Poleg vsega toga plačila pa se mora siromak ešče na svojoj grūdi tūdi preživeti, preživeti z celov drūžinov. To preživlenje je zaslūžena plača za celoletno obdelavanje zemle. Kak de se mogeo siromak preživeti, to si vsaki lehko na podlagi goripovedanoga sam premisli.

Izvršavanje takše agrarne reforme, je ne nikaj drūgoga, kak na ednoj strani zdrūžiti žmetne miljone, na drūgoj pa vprečti vnožine ljūdstva, da robi i dela za intereše. Pa tūdi, či de za polovico falej odavana zemla, de ešče zadosta robo siromak i se nede mogao skopati z dugov. Takša agrarna reforma je ne reforma, nego krivica, krvava krivica, ar dosegne ne samo ednoga nego jezere siromakov. Veleposestnik je istinsko lastnik, nego njegova lastnina se mora tak plačati, ka de sirmak tūdi lehko živo. To je ravno namen agrarne reforme, da dobi siromak delo i za to delo zaslūženi krūh.

Za to visiko ceno je odao zemlo g. dr. Némethy, ki je tajni nastaviteo i voditeo nove stranke. Že s toga se lehko vidi kakše blažcnstvo prinaša nova stranka našemi ljūdstvi. Očivesno je da ma nova stranka namen izpodrinoti g. poslanca Klekla iz poslanstva, da se nebi mogli več tak bojüvati proti krivicam za siromake.

Pravi namen pri agrarnoj reformi mora biti to: Veleposestnikom naj se plača zemla tak, ka de se siromak mogeo preživeti s svojim delom. Plačana šuma pa naj neide v drūge namene, nego naj jo dobi veleposestnik, da de hasznila njemi, ne pa tistim, ki nemajo za to nikši pravic.

Kak je Pera prišla v raj.

— (Pripovest). —

Edna Pera*) se je ločila od svojega tela, vzela slovo od sveta i se radostno zdignola proti lepomi raji. Kak blisk je prišla do vrat srečne domovine. Že čüje milodoneče spevanje blaženih, že se njoj iskri zlati trak nebeske svetlosti. Ešče malo, malo, pa de vsa potoplena v blaženosti. Nego, joj! Ka je to? Eden angel, lepi kak zorjanska zvezda, stopi pred njo pa je ne püsti notri.

— V večnoj knigi je zapisano — njoj pravi — ka za očiščevanje svojih grehov moreš iskati okrog po sveti eden lepši dar Bogi. Te dar ti odpre vrata v raj.“

Pera vsa žalostna povesi glavo i se poda nazaj na zemlo. Kre bistroga potoka Judo hodi gori i doli pa premišlavle, kakši dar bi iskala. Tü raste najlepše sadje, tü cvetejo najdišeče rože, v potoki so najdragši kamenčeki. Naednok se vse spremeni okoli nje. Strašna sprememba! V širnoj ravnini se dve vojski pripravlata v bitki. Generali na konji divjajo gori i doli kre šeregov pa jih navdüšujejo, naj se pogumno vojskūjejo. Trompete zatrobijo, dve vojski se geneta i bitka se začne. Strašna, grozna, nepopisna bitka. Dugo se ne vidi, šteri so močnejši, dokeč napadalnomi šeregi ne pride pomoč. Tem se že smeje zmaga. Gda to vidi eden odličen kapitan, ka sovražnik šče v njegovo domovino i ka se njegovi vojaki ščejo podati, se odloči dati svoje živlenje za domovino. Zgrabi zastavo, se postavi naprej, za njim pa idejo drūgi i vdarijo na sovražnika. Kam pride vse podere, vse razseka. Sovražnik se že nazaj vleče, že beži, njegovi se veselijo zmage a zdaj ga zadene krugla.

Pera je z ednoga breščeka gledala te boj, hvalila kapitana i gda ga je vidila mrtvoga se je bridko nad njim zjokala. Šla je bliže po bojišči med neštetimi mrtveci proti njemi. Pobrala je edno kaplico krvi, štera je ešče curila iz globoke rane, nato se pa zdignola proti raji z močnim vūpanjom, ka se bo ta krv Bogi jako dopadnola. Pa se njoj prikaže angel rekoč: »Sestra moja. Nebesa majo rada takšega junaka, ki da svoje živlenje za domovino, nego na zemli je ešče nikaj drūgoga, ka je Bogi bole po voli.«

Pera je vsa žalostna šla nazaj na zemlo. Kak blisk je prehodila ves svet, začenši od Pekinga do Mehike od Piramid v Egiptomi pa do bregov Ural i dobro pazila na vse, ka so lūdje delali. Eden afrikanski varaš jo je do skuz geno. V tom mesti je strašna kolera pomorila skoro vse prebivalce, Vse je bilo kak eden velki cintor (brūtif). Vulice zamazane, navlečene. pokrite s človeškimi trūpli, hiže prazne, odprete, par lūdi blodi se pa ta, vmerajoči prosijo pomoč, zovejo svoje drage. Naša Pera je med tem vidila eden genlivi prizor, šteri jo je globoko prehodo. Na vozkoj lesenoj posteli je ležao od kolere zadeti eden beteżnik. Poleg njega je stala žena, štera je z najvekšov skrblivostjov dvorila trpečemi moževi. „Reši se, lūba moja žena, reši se bar ti — njoj pravi vmerajoči mož; — idi vkraj od te posteli, idi vö iz varaša, ovak se tūdi tebe prime küga. Jaz itak naskori merjem i merjem z veseljom, či bom vido, ka si ti rešena.“ — »Nikdar ne — je odgovorila žena. Ostanem pri tebi do konca. Za srečno se računam, či bom lejko šla za tebov v grob. Bog naj me vzeme k sebi. Tam naj več ne razloči ne beteg, ne nevola, ne smrt.“ Za par minot je smrt rešila moža pred trplenjom. Smilena žena njemi je zaprla oči, ga oblekla v najlepši gvant. Komaj so ga pokopali pa že sama čüti, ka jo primle kolera. Legla se je ravno na tisto posteo i v par vöraj zdehnola svojo düšo. Pera je zadnji zdihlaj te močne žene pobrala i ga odnesla v višave. Plavala je med vūpanjom pa strehom. Zaman. Nebeska vrata so se ne odprla i Pera je mogla nazaj na zemlo.

Pogledala je na Donavo, na Ren, na Tovere, preletela sivo morje i se stavila na vrhi Libanona. Pod bregom stoji kučica siromaškoga kmeta. Edini sinček, bister kak srna, skače za pisanim metekom. Njegovi starišje skrlivo kopajo žilavo zemlo. Sunce si postila na mejkom Sredozemskom morji i pošila svoje poljübe zelenoj Siriji. Je že vöra za večerno molitev. Dete poklekne na travo, sklene svoje angelsko bele rokice i zdigne oči proti nebi. Tak se vidi, kak bi se kakši angelček zgūbo v toj skuznoj dolini pa išče svoja nebesa. Gda dete tak moli, prileti z loga eden človik kak kakša zverina, v roki ma meč. Njegovo živlenje ma več hūdodelstev kak dnevov. Njegove roke se kadijo od krvi, v očeh se njemi vidi žela po klanji, ropanji. Človek bi mislo ka je to sam Lucifer prišeo z pekla. Srebrni glasek v molitvi zatoplenoga deteta ga stavi. »Što bi to bio?« Pri pogledi na to detece, čisto kak lilija, lepo kak angelček, njemi jezero pa jezero spominov sili na miseo. Spomni se na svoje detinstvo, gda je zdigavao proti nebi svoje čiste in nedužne rokice pa z mamov molo Boga. „Tedaj sam bio srečen, v meri z Bogom pa z lūdmi . . . spao sam sladko brezi straha . . . bratje pa sestre so me lūbile... Zdaj pa ves sklūčeni pod bremenom hūdodelstva, prekunjeni od lūdi, razjedeni od düšnevesti sam najveksi nesrečnik med vsemi!“

Pri teh spominaj več nemre zdržati. Joč njemi šče prsi razvrči, spadne na kolena, prosi smilenje z nebes i svojo molitev zdrūži z detečov.

Pera se popašči bliže. Pobere spokornikove skuze i ditečo molitev pa se zdigne proti nebi. Angel vratar nebeških dver jo sprejme z velkim veseljom, jo obijne i odpela v kralestvo bože rekoč: „Dar, šteroga ma Bog najraj je molitev nedužne düše pa skuze spokornika.“

(—r—)

*) Törski ali Mohamedov navuk vči, ka düša ne pride v nebesa dokeč se v kakšo formo ne očisti grehov. Takšoj düši pravijo Pera ali Peri.

Sram vas bojdi!

V 4 številki „Naši Novin“ je neznani pisec pod naslovom „Na naš narod“ napisao članek, v šterom na jako odüren način piše od Slovencov i od slovenskoga národa v celoti. Podobno grdoga spisa proti Slovencom je ešče nezlepa napisala človeča roka. V članki med drügimi od reči do reči pravi, da so prišli Slovenci k nam v Slovensko Krajino „kak kaštiga, kak boži bič“, da so nad našim ljüdstvom „gnezdi Slovenska gizdavost“, da se Slovenci pri nas oponašajo kak faraonje“ i da so oni proti nam „kak je bio Kain proti Abeli“ itd.

Ne trbe posebi praviti, da je to izraz zvünrednoga odürjavanja proti Slovencom kak takšim i da je mogla to napisati roka človeka, ki ešče dnesden verje, da so državne meje Jugoslavije ešče ne končno valane i da ga usoda prle ali sledkar potegne nazaj k magyarszkomi narodi, kama po pravici spada.

Žalostno je, da je sploj mogoče, ka je prišeo v listi, ki se itak tiska v slovenskom jeziki, članek, pun tak odürni napadov na Slovence same. Naj nam pisec vendar pové, k šteromi narodi se on računa i kakše nakanenje ga je vodilo, kda je pisao tak nesramen članek proti Sloveniji.

Nesramno podtikavanje, štero pisec naklada Slovencom, ne trbe posebi ovrčti. Či je poštenjak, ga pozavlemo, da to, s kem duži Slovence, z dokazi posvedoči; či pa je človek, ki misli, da na poštenje i pošteno reč ne trbe gledati, te ne spada med dostojne ljüdi, posebno ne med verno ljüdstvo naše Slovenske Krajine i to ga prle ali sledkar vrže iz svoje sredine. Osvedočeni smo, da bo nova „neodvisna prekmurska stranka“ mela te hasek, da bo naše ljüdstvo pali, i vüpamo se tüdi, za vsikdar spoznalo, da so ešče pri nas vsikdar ljüdje, šteri bi nas radi izrablali po starom politično farbarskom načini, i ki bi se radi v našoj državi po naši žülaj prikopali do kakšega ugleda i časti. Ljüdstvo samo napravi z njimi obračun i njim pokaže, da je v svojem srci ešče pošteno i da ne püsti da bi se z njim norčarili politični mašeterje.

Naj nam člankar pove, zakaj so prišli Slovenci k nam „kak kaštiga, kak bič,“ zakaj naj bi se pri nas „gneizdila Slovenska gizdavost itd.“ Ali smo mi ne sestavni deo slovenskoga naroda; rodni bratje v veri, jeziki i ljübezni? Či on ne čüti slovensko, naj končibar ne misli toga, da ne čüti slovensko vse ljüdstvo Slovenske krajine! Že zdavna smo obsodili magyarsko tiranijo, štera je štela vse pomagyariti i naj bo osvedočeni, da dnesden nihče nede magyarizirao slovenske dece.

Člankari je, se zna, ne prav, da se naša slovenska deca v šolaj včijo slovenskoga jezika i za to slovenskim vučitelom na oči meče, da ne poznajo ljübezni do bližnjega. Naj se le potolaži! Poprek je znano, da nega strplivešega uradništva kak je slovensko. Ves njegov čemer i srditost do Slovencov pa njemi nede pomagao, da bi v naše šole vpelali magyarsko včenje. Slovenci smo, Slovenci ščemo biti i ostro zahtevamo, da našo deco vči slovensko vučitelstvo, ne pa magyarsko.

Čüdno, da je mogeo pisec tak strašno zabloditi od cila, kda v svojem članki napada Slovence kak „tühince“. Povedali smo že dostakrat, da spadamo k slovenskomi narodi i ne k magyarskomi, ka bi bilo pisci očivesno bole po voli. Zato tisto, ka je on na oči zmetao Slovencom kak „tühincom“ spadne v prvoj vrsti na njega i njegovo okolico, štera je očivesno ne slovenska, nego protislovensko navdüšena.

Naj nam pisec, pove, kde ma svoje skladišče prekmurske inteligence, štera bi bila pripravlena i bi mogla vzeti v roke ves uradniški aparat Slov. Krajine v svoje roke, či se že telko čemeri nad „kranjci“ „tühinci“ itd. Naj ja nikdar ne misli, da spadajo ljüdje, štere je svojčas magyarska vlada poslala k nam, da bi pomagyarili naše ljüdstvo, med prekmursko inteligenco. Nasprotno tej so nam vnogo bole tühinci kak Slovenci, krv naše krvi!

Smešno se nam vidi svedočiti pisci, da ma Slovenija ali pravzaprav Slovenci svoj lasten književni jezik. „da nema Slovenija znanstvenoga, akademskoga, vjedinjenoga jezika, ar sploj načiguči Ljubljana kak Maribor. — „Osvedočeni smo, da je člankar najbrž niti na napi niti v istini ne vido Ljubljane niti Maribora, ovači bi itak ne mogeo napisati takše bedastoče. Pač pa njemi damo tanač, naj bi šo tüdi on v naše ljüdske šole, kama hodijo naša deca, pa bi včasi v prvom razredi zvedo vnogo novoga tak, ka nikdar ne bi več kaj tak bedastoga zapisao.

Pisca tüdi pitamo, od šterimao Slovenija nametavle Slovenskoj Krajini dačo. Vsako odstavleno dete zna, da pri nas kralüje centralizem, da nam dačo nametavlejo v Belgradi tiste stranke, štere ta nova ščе podpirati i da pod centralizmom vküpno ječi z vsov Slovanijov tüdi Slov. Krajina. Pisec, šteri je vsakajočki pripadnik nove stranke, naj bi malo globše premislo pri toj priliki, pa bi njemi minolo veselje, da se bojüje proti avtonomiji. Mogoče misli, da so pri centralizmi „kranjci“ bogše zapisani kak mi v Slov. Krajini? Ali neve da vsa Slovenija ječi pod neznosnim davčnim bremenom. Istini na ljübo bodi povedano, da se tam tam prek po nešterni krajej čača vnogo ostrejše sterjavle kak pri nas.

Pri nas vendar ja nega več tak nespametni ljüdi, da bi ši na lebed takšoj političnoj dečariji, šteroj se je od politike nikdar niti senjalo ne. Člankar naj ne misli, da s podobnimi napadi proti Slovencom, dosegne kakši velki hasek za novo stranko.

— Ár njemi dobro ščemo, zato njemi damo tanač, da naj bo v novinaj s takšimi rečmi bole pazlivi, ovači se njemi vtegne zgoditi nesreča, da bodo šle njegove novine mesto med ljüdi v koš državnoga pravdnika.

NEDELA.

po risalaj 4. Evangelij sv. Lukača v 5. poglavji od 1. do 11. vrste. „Vučenik! Vso noč smo delali, pa smo nikaj ne zgrabili; na tvojo reč pa vržem mrežo.“

S temi rečmi Peter nekelko nezadovoljnost izrazi nad svojim delom štero je celo noč zaman opravlao. Vrgeo je mrežo i z vüpanjom, da kaj zgrabi jo je vlekeo k bregi. Pa vsakokrat zaman. Pa či globše premislimo te dogodek, vidimo, da je celonočno delo ne bilo zobstojnsko. Kak vendar? Či pa je na zadje telko rib zgrabo, da so se mreže trgale. Pa, ali je ne dobo na konci svojega dela velko čast i srečo, dá je postao Kristusov apoštol? I ešče več, bio je, prvi med apostoli, postao je za Kristusom prvi njegov namestnik na zemli. O, kak velka sreča. „Ne boj se, od zdaj boš ljüdi lovio.“ Ljüdi boš lovio, njihove düše boš pridobivao za kralestvo bože. Sad zveličanja boš neseo po sveti; včio boš ljüdi verski navukov, milošče, štere nam je odrešenje spravilo, boš s pomočjov svestev delio. Düše prle v kmici greha, se v posvečüjočoj milošči prenovijo i tak zgrablene i prenovlene stopijo v ladjico kralestva božega na zemli. Lepa i presrečna ribičija, ki si prinesla svojemi ribiči tak velke milosti po celonočnom potrpežlivom deli,

Pa tüdi za nas se skriva v tom dogodki hasnoviten navuk za življenje. Mi, ki gledamo človekova dejanja samo s telovnimi očmi, navadno sodimo delo svojega bližnjega po tom, kakši uspeh, kakši hasek je prineslo njegovo delo. Zato pa dostakrat jako naopak sodimo. Ne vidimo najmre v deli njegove nadnaravne vrednosti. Starček, starica paseta verno, vdano v volo božo svojo živinico i v rokaj prebirata rožni venec, švelja zabada s svojov tenkov iglov poleg pa si popevle lepe pesmi, na vseučilišči predavle znamenito znanost i nove iznajdbe profesor pun gizdosti na svoj talent, na svojo znanost. Povejte štero delo več vala pred Bogom? Ali šveljino, štera išče pri svojem neznatnom deli samo čast božo i srečo bližnjega, ali pa profesor, šteri išče samo sebe, svojo čast? Ne, dragi moji, človeče sodbe ne so bože sodbe. Mi sodimo delo bližnjega po tom, ka je v svetskom ali telovnom pogledi dosegno, Bog pa gleda človekov namen i düha v šterom opravla svoje delo.

Kak se naj bojüjemo proti razširjenji škarlatinke.

Navodilo za razkuževanje.

Način prenašanja škarlatinke je ešče nej popunoma znani, bržčas pa se prenaša te beteg iz guta i zgornjega düšnika, kak vsi drügi betegi, z šterimi se zvüžge gut i düšnik. Mogoče pa je, ka prenašajo te beteg lüskine, ki se proti konci betega lüplejo s tela. Zavolo toga se morajo vse osebe okoli betežnika paziti, ka betežnik v nje ne kašla pa tüdi ka se ga po ne potrebnom ne dotikajo. Tüdi si morajo oprati roke v sublimatnoj ali lizolovoj vodi, ešče prle, kak majo kakši poseo z betežnikom, z njegovim gvantom, ali z drügimi dugovanji, štere je betežnik nücao in je onečisto in ravno tak tüdi vsigdar, kda si zamažejo roke z njuvimi odpadkami. V hiši, kde leži betežnik, more biti vsikdar pripravlena posoda z lizolovov vodov za mujvanje.

Što dvori betežnikom, si more oblečti plašč, ali se opasati z velkim förtüjom, prle kak stopi v betežnikovo hišo. Prle kak pa ide vö s hiše, si more plašč slečti in roke oprati v lizolovoj vodi.

To vala tüdi pri mrtveci.

Razkuževanje v betegi.

Med betegom je trbej najbole paziti na rekle i na vse druge odpadke iz vüst i nosa in vse včasi razkužiti. Ravno tak tüdi vse ž njimi onečiščene predmete.

1. Odpadke i vodo, s šterov se pere gut, trbe zbirati v posodaj, štere so do polovice napunjene z lizolovov vodov, te posode se nesmijo prle, kak za dve vöri sprazniti v stranišče in je pri tem dobro z lizolom oprati.

2. Vezalje moramo včasi v ogenj vrčti ali pa naj menje dve vöri razkuževati.

3. Robčeke, brisače, betežnikov spodnji gvant, kak tüdi spodnji i zgornji gvant tistoga, šteri betežniki dvori, more biti dve vöri namočeni v lisolovoj vodi, pa to tak, ka je popunoma pod vodov. Pisani spodnji gvant se nesme -namočiti vküper z belim, ka se ovači beli pokvari.

4. Betežnik naj ma lastno posodo za jestvino in pijačo, štera naj ostane v betežnikovoj hiši in se naj vsikdar opere v vreloj vodi.

5. Či je betežnik plüvao na tla ali kama inan, trbe vsa jako dobro razkužiti i očistiti. Prostor in predmeti okoli postele se naj pogostoma operejo z lizolovov vodov.

6. Umivalnike in posodo, v šteroj se je betežnik kopao, se morajo oprati s lizolovov vodov. Kefice za pranje rok trbej djati za pou vöre v lizolovo vodo in je nato dobro oprati z vodov, kefice, za zobe pa izkühati.

Razkužiti moramo tudi vodo, v šteroj se betežnik kople, tak, ka se vlije notri telko litrov, kak trbej lizola, vlije se pa voda vö komaj za dve vöri.

Razkuževanje po betegi.

Na konci betega se morajo razkužiti vsa dugovanja, štera so prišla v dotiko z ketežnikom in njegovimi izmečki.

7. Postelino, spodanji obleč, zavese (förhanke) je potrebno 2 vüri močiti v lizolovoj vodi, potom pa oprati. Postele moramo razdreti i blazine, slamnjače (strožoke) i stampet z lizolovov vodov odzvüna, kde se le kcoj more, zribati. Ravno tak vse drügo ka je v betežnikovoj hiži.

8. Srteo se more z vapnom spoljati, pod pa zribati.

9. Krnico za mujvanje trbe zribati, posodo iz štere je betežnik jo ali pio

pa trbe 15 minut kühati v vodi, žlico, nož i vilice pa vse, šteromi škodi kühanje pa trbe 2 vüri močiti v lisolnoj vodi i nato z vodov očistiti.

10. Betežnikove igrače je najbogše zežgati knjige pa naj bodo 8 tjednov pristrani zaprte.

11. Obleko, štero je meo pred betegom je dobro z kefov v lizolovoj vodi namočenov zribati, ono, štero je meo v betegi pa 2 vüri močiti v lizolovoj vodi.

Prvo in glavno pa je, da vsaki slučaj betega zdravniki prijavite.

To so fajn povedali.

Nova stranka v zadnji številki svoji vogrski novin v »Néplapi« pravi, naj se v Prekmurju hrvatski včijo naši šolarje, ne pa slovenski.

Več je Srbov, več je Hrvatov, Slovencov pa malo, zato pa naj se naši včijo po jeziki večine.

Oj nesrečni mladi orjaši vi . . . Mladi lüdje, šteri ne vejo, da jezik je ne lopata, ne plüg. Jezik je ne bočkor, šteroga završem, ali zamenim či je drüga moda, ali či kaj falejšega pa itak dobroga dobim. Mladi orjaši, vam moremo raztolmačiti, da je jezik vsakomi narodi nekaj svetoga. Narod i jezik se ne data ločiti, brez naroda nega jezika in brez jezika nega naroda. V našem slovenskom jeziki je zbrana cela šuma veselja naših očakov, v našem jeziki je shranjena njuva žalost. Naš slovenski jezik je dnesden že veliko drevo je lipa pod šterov je senca in v toj senci je dobro. Samo napnite vüja in poslüšajte in čüli te, da ta krasna, dosta-dosta sto let stara lipa šümi, guči . . . Probajte razmiti to šümenje i te guč, pa te znali, zakaj lübimo mi te naš jezik z lübeznijov, štera vre iz srca in iz štere zvün matere, naše dobre slovenske matere — ravno naš materinski jezik, slovenski jezik dobi največ.

Mi teda lübimo našo slovenščino in ravno zato jo ščemo imeti po naši šolaj.

No pa imamo drüge vzroke tüdi. Povemo vam je, zablodjeni sinovi Slov. Krajine, lepo po vrsti.

Velko razliko vidi med slovenskim in hrvatskim jezikom samo tisti, šteri nepozna ne slovenščino, ne hrvatski jezik.

Iz ednoga semena sta vsklila oba jezika. Naša materinščina je slovanski jezik, hrvaščina je tüdi slovanski jezik. Ar pa roža tüdi kaže razlike či na različni zemli raste, če drügi vrtnari skrbijo za njo, jezik tüdi tak, kaže razlike. In pač v tej razlikaj je pokazani velki del preteklosti, veselja in žalosti toga ali onoga naroda.

No vidite, mladi orjaši, mi smo ponosni na to razliko med našim in hrvatskim jezikom, *pa ne za volo razlike,* nego zato, ar je v tej razliki sveti pokazani eden del naše preteklosti. Mi smo ne zato za slovanski jezik v šolaj ar bi za menje vrednoga štimali jezik naših bratov Srbov in Hrvatov, nego zato, ar neščemo zapüstiti tisti fundament, na šterom je raseo naš narod. Mi smo s slovenskim jezikom tüdi prišli z brati Srbi in Hrvati v ujedinjeno domovino in či je to božja vola in či je to tak sojeno, naša slovenska lipa se z časom vzpremeni tak, da niti te male razlike ne bomo vidli na njej in na hrvatski lipi kak zdaj.

Mladi orjaki, vörte nam, da Slovenec in Hrvat se čisto fajn razmita. Naši dečki pri soldačiji za mesec dni razmijo dobro srbski , . . Srbini i Hrvati tüdi ne trbe mesec poslüšati Slovenca, da bi ga razmo. Istina pa je, da človik, šteri ne ve ne slovenski ne hrvatski, on vidi velko razliko med dvema jezikoma in on de že špekulerao od toga, da kak se naj vči naša mladina. *Nego, što neve ne slovenski, ne hrvatski, tistomi povemo na glas, da on nikdar ne bode komanderao, nikdar nede ravnao s tem — šteri jezik naj se vči v Slov. Krajini.* To že napravimo mi sami, ki lübimo slovenščino, lübimo tüdi horvatski jezik in znamo, da nas ne loči glede jezika tak visoki plot, de se prek toga ne bi mogli pogovarjati in razmiti.

Naši Madjari bi istina lejko izbirali med Slovenščino in med Hrvaščino, njim je novo edno i novo je drügoi Ali njim tüdi nemre biti težka izbira. *Kmet ino delavec Madjar več opravila imata s Slovenci nego z Hrvati, zato pa je i njim boljše, če se navadijo na slovenski jezik.*

Kaj bi pa napravili *gospodje* Madjari ?

Oni najbrž se ne navčijo ne slovenski, ne hrvatskr, zato pa najboljše je, če ostanejo tihi in mirni in ne vekšajo nevole svojih s podreganjem stvari, pri šterih se ne razmijo in s šterimi so ne prizadeti.

Saj . . . gospodje . . . itak znate da je eden od vaših, prvi med prvimi, obečao, da bo po slovenskom pozdravljao svojega poglavara. In ar te gospod zdaj pri novoj stranki, oni so najbrž tüdi za horvatski jezik . . . Da slovenski ešče ne vejo to znamo, zato pa ne vörjemo ,da bi gospodom okoli »Néplapa« prava lübezen segrevala srce za Hrvaščino . . . Oni samo tak *pravijo,* da bi bilo hrvatski bole, ali kak *čütijo,* to pa znamo mi. In pač zato njim nikaj ne zamerimo !

GLASI.

Slovenska Krajina.

— **Ne verte prehitro.** Iz Bakovec smo zvedeli, da je prej več delavcov šlo dol na Hrvatsko na delo. Delo so toti dobili, nego tak božno, ka so nikaj ne mogli prislüžiti. Kopati so morali nekše jarke, i či je količkaj dežča bilo je voda tak zalevala, da so ne mogli delati. Niti telko so ne mogli vküp spraviti, ka bi se domo pripelali, zato so prišli peški domo. Zato opominamo vsakoga, ki v tüjini delo išče, naj prle pozvedi, ali je slüž takši, ka se splača z domi iti, ar de ovači samo nepotrebne stroške meo.

— **Plemeniti dar.** Iz Vel. Polane, pišejo, da so njim vrli domačinje iz Amerike poslali 10.000 dinarov za mali oltar v cerkvi. Tej darüvalci so; Horvat Jožef (Žerdinov), Horvat Jožef (Krampačov), Špiclin Števan z ženov, Micov Petek i Radoha Števan z ženov Krampač Barov. Tej vrli darovniki so pisali, ka či bo to premalo, zložijo ešče več vküper, samo naj bo oltar lepi, da bodo meli veselje, kda se ednok zdravi pa srečni povrnejo v domovino i pokleknejo pred oltar, šteroga je njihova darovitost postavila.

— **Vojni invalidi, vdovice i sirote.** Zvedeli smo, da sodišče začne razpošilati sklepe zavolo invalidnine. Či ma što kakšo pritožbo, naj se zglasi v pisarni krajevne organizácije v Murskoj Soboti. Uradne vüre so: po svetkaj, senjaj i sredaj od 9. do 12. vüre, po nedelaj pa od 12. do 2. vüre odvečara. — Fr. Titan, tajnik.

— **Vel. Polana.** Te dneve smo dobili nove orgole, štere so napravlene v delavnici Jož. Brandla v Mariboru. Koštale bodo okoli 54 jezer dinarov. Polančarje pa to šumo do drügoga leta spravimo vküp, ar ljüdstvo z gorečnostjov dela za lepoto hiže bože. Tak se svetišče presv. Srca Jezušovoga vsikdar bole lepša. Vej smo pred kratkim časom dobili tüdi novo spovednico i dekle že zberajo dare za novo zastavo Marijine drüžbe. Počasi pa se najde gvišno kakši dobrotnik, mogoče kakši bogat Amerikanec, ka tüdi dečkom küpi novo zastavo.

— **Bratonci.** Pri nas z velkov skrblivostjov raznaša „trobilo“ nove stranke »Naše novine« naš dečko M. M. To delo pa opravla zato s takšim navdüšenjom, ar ma, kak si lüdje gučijo, obečano 10 plügov zemle tam kre ceste. Mi se toj čüdnoj skrblivosti smejemo, ar znamo, da ešče dosta vode po Črnci steče, prle kak M. M. dobi svojo zaželeno oblübo.

— **Pozdrave pošilajo** svojim starišom i domačim düšnim pastirom, bratom Orlom, i vsem znancom slovenski vojaki v Bjelini: Kelemen Stanko, Fratar Števan, Tkalec Andraš i Görek Jožef.

— **Zaročo se je** v D. Lendavi g. Martin Grüškovnjak uradnik na davčnom uradi istotam z gd. Fehér Elizabetov. Čestitamo.

— **Za predsednika k. zveze v Polani** je zvoljen po odhodi bivšega predsednika Zver Ivana v Canado, Hozjan Štefan iz V. Polane, širiteo naših Novin. Vnogo uspeha njemi želemo močno okrepitev krščanske stranke.

— **Papirnati penez** po 1, 1/2 i 1/4 dinari se spremeni v kovanoga 1 nede valao. Zato ga zmenite. Pošte ga morejo sprejeti i samo kovanoga smejo vödavati.

— **Naročnino pri g. Denši v Chicagi so plačali** i uredništvo je peneze do rok dobilo od sledečih: Ivan Gabor, Ivan Hren, Ivan Poznar, Štefan Kolenko, Janoš Žalig, Marko Hari in Anton Farkaš. Bog plačaj.

— **Demonstracije v Dolnjoj Lendavi.** Zvedili smo, da je pisarija nove stranke v »Naši novinaj« tak razburkala slovensko prebivalstvo v D. Lendavi, da so napravili razžaljeni Slovenci po váraši velke demonstracije. Či je to istina, potom tüdi magyarski prebivalci obsodijo takšo pisarijo, ar njim samo škodi, ne hasni pa nikaj.

POLITIČNI ZAPISKI.

Lastnoga deteta se sramüjejo. V zadnjoj številki „Naši novin“ so gospodje od nove stranke objavili takše bedastoče, da je nje same sram postalo i so širitelom v M. Soboti telegrafično naročili, naj „Naše novine“ več ne odavlejo. Tüdi novi način kortešeranja za dober program (smejte se) nove prekmurske stranke! zaistino vse novo !

Vučenjakom okoli „Naši novin“ Ar v zadnjoj številki „Naši novin“ med drügimi napadi na slovensko uradništvo tüdi pravite, da je zadosta domače inteligence v Slovenskoj Krajini. Vas prosimo, da nam isto naračunate po imeni v Vašem listi, ali končí na merodajnom mesti. Zvedeli smo najmre od poštene strani slovenski uradnikov, da je med njimi vnogo takši, šteri bi dosta raj slüžili v drügi krajej Slovenije ne v Slov. Krajini i bi bili jako veseli, či bi je inteligenca okoli „Naši novin“ zamenila na njihovi slüžbeni mestaj. Či pa toga ne včinite, potom tüdi nikdar ne kričite, da se Vam dela krivica. Vsak sposoben inteligent, naš domačin, pri denešnji razmeraj prav lehko dobi slüžbeno mesto v Slov. Krajini. Biti pa mora državlan i spuniti vse pogoje, šteri se zahtevajo od vsakoga državnoga uradnika. Protekcije pa država inteligenci okoli nove stranke zagvišno ne pripozna. Gospodje časi plemenitaški protekcij so minoli, i dnes smo v demokratičnoj državi, ali končí želemo biti. Ali Vam mogoče to neide v glavo.

Domača politika.

Po par dnevaj brezdelavnosti je državna zbornica začela malo bole živo delati.

V razpravi je bio 289. člen finančnoga zakona, šteroga so spremenili. Spremembo je zglasala vladna večina. Proti je glasala med drügimi tüdi ljüdska stranka, štera je poslala v boj poslanca Gosara. Govornik je dokazüvao, da se izpremembov dela krivica invalidom. Predlagao je proti predlogi vladne večine, po šterom zgübi invalidnino tisti, ki plača več kak 20 Din dače, da naj se v tej 20 dinarov ne računajo doklade, nego samo čista dača. Vladna večina je glasala proti predlogi poslanca ljüdske stranke i s tem pokazala, da njoj je ne preveč na srci težki verstveni položaj invalidov.

Te dneve so tüdi obravnavali v državnoj zbornici od pogodbe, štero je naša država sklenola z Italijov. Pogodba guči tüdi od naselitvi Taljanov v našoj državi. Italija ma najmre preveč ljüdi doma, zato gleda, da s pogodbami zagviša svojim ljüdem krüh v drügi državaj. Ma pa poleg toga ešče tüdi drügo nakanenje. To se je posebno pokazalo v severnoj Afriki, v Tunis zvanom kraji. Tam je Italija tak dugo naseljavala svoje ljüdi, da zdaj pravi, ka kraj spada k Italiji, ar je dosta Taljanov tam. Proti toj pogodbi je poslala ljüdska stranka v boj poslanca dr. Hohnjeca, ki je z močnimi dokazi posvedočo, kakše namene ma italija pri toj pogodbi i pri vsej pogodbaj z nami.

Finančni odbor je meo tüdi sejo, na šteroj so vrejüvali plačüvanje duga Ameriki. Te dug najmre znaša več kak 62 i pol miljoni dolarov i bi se dao za nas dosta bole prav vrediti, či bi se naši finančnikj prle za to zbrigali. Te dug de naša država plačüvala v 62 letaj.

Svetovna politika.

Nemčija. Tam majo zanimivi političen boj. Ide za to, ali naj se nekdašnjim plemenitaškim držinam odvzeme njihovo imanje brezplačno ali pa ne. Te predlog so v zbornici postavili na dnevni red socijalisti i komunisti. Stranke so se razcepile v 2 tabora i vodijo med sebov siloviten boj. Celo nekše pismo, štero je Hindenburg, zdajšnji predsednik republike pisao, so spravili na svetlo. V tom pismi najmre Hindenburg pravi, da on odstopi, či tak ka obladajo komunisti i socialisti pa se imanja kratkomalo odvzemejo vkraj Bržčas bo Hindenburg dosleden i odstopiti. Od toga predloga pa nedo glasali v zbornici, nego ljüdstvo samo, kak je to po zakoni določeno v Nemčiji. Glasanje bo 20. t. m. i ves svet čaka na izid. Vidi se, ka je tüdi v Nemčiji agrarna reforma jako haklivo dugovanje.

Dijaško polje.

Na izprehodu.

Megla se je začela dvigati nad mestom. Na drevesih so visele deževne kaplje. Skozi okno je posijalo po dolgem času zopet ljubo solnce.

Sedel sem pri mizi in pogledovel zdaj skozi okno, zdaj zopet v knjigo pred seboj. Nemo so sedeli tudi tovariši in bulili v knjige. Nad nami je kraljevala otožnost, ki jo občuti le sin Slovenske Krajine daleč v tujini, izgnan iz domačega kraja.

Zvonec je zazvonil in nas zbudil iz otožnosti. Vsi štirje smo se pogledali in Jože je dejal: »Pojdimo na izprehod!«

Takój smo bili pripravljeni. Solčni žarki so vlili v naša srca hrepenenja, ki nas je gnalo iz sobe v svobodo in prostost narave.

Zavili smo preko Valvazorjevega trga in Rimske ceste, do poti na Rožnik. V svobodi so stali naši duhovi; Janez in Joško sta veselo govorila in se smejala, meni pa ni bilo do besede.

Ljudje so prihajali iz mestnega šumenja vedno v večjem številu. Dijaštvo, gospoda, staro in mlado, vse je drvelo v prostost. da si v svobodni naravi poišče miru . . .

Govorili smo o ravnokar minulih dneh, o Soboti o Slovenski Krajini. Zmeraj nam je bila beseda Slovenska Krajina ljuba Zákaj nam ne bi bila tudi danes.

Oblaki na nebu so se popolnoma razpršili. Solnce je svetilo nad Ljubljano in grad je gospodaril ponosno nad mestom. Zastava je plapolala na stolpu in videli so gledalci, ki so gledali raz stolp Kamniške planine, Karavanke in visoki Triglav gospodarja in branik Slovenije.

Očistilo se je tudi Ljubljansko barje V daljavi se je dvignil ponosni Krim, gospodar barja.

V vijugak se je vzpenjala naša pot k Mariji na Rožnik Pred našimi očmi so stali griči in skozi drevje se je pokazala Savska dolina z izletno točko Ljubljančanov, s Šmarno goro.

Naše oči pa so hitele še naprej preko gorenjskih planin in dalje proti severovzhodu. Iskale so, a niso našle; le srce naše je našlo in se umirilo.

Koliko vročih pozdravov je bilo v tistem trenutku v naših srcih za te, o ljubljena naša Slovenska Krajina!

GOSPODARSTVO.

Ljubljanski velesejem.

Življenje Slovencov se je v novoj državi SHS začelo povsem inači gibati. Včasi prvo leto je bilo opaziti, da je svoboda, široma ponekod še naopačno mišlena, preobrazila narod in svtvorila nebroj ugodnosti za prostejši razvoj fizičnih i düševni moči. Povsem nove gordanja so zrasla in povsem nove poti, celo takše, da smo jih Slovenci navajeni jezeroletnoga mrtvila komaj razmeli i jim sledili. Razgibavati se je začela industrija, oživela je trgovina, oživlena z novimi močmi, štere je davala prostranost na jug. vzcvela je trgovina in prle skoro nepoznana konkurenca je v obrtnikaj in trgovcaj in industrijalcaj zanetila nove moči i nove misli, kak zboljšati svoje pridelke. S tov konkurencov, štera je zdravo znamenje pri pridelkaj, se je začelo torej povsem novo trgovsko življenje, ki je se zna zahtevalo in zahteva žilavosti, resnosti in logike. V znamenji toga in takšega življenja je spontano sklila tudi ideja velesejmov i Slovenci smo lahko ponosni na velepomembno napravo, štera je bila prva v državi. Z velesejmi in na velesejmih se je vnogokomi spremenilo obvüpano gledanje na naše trgovsko življenje, na velesejmih so vnogi dobili nove moči i pobüdjenja za ustvarjanje svojih pridelkov. Spoznao se je s pridelki drügi krajov, primerjalo je pridelke naših bratov Srbov in Hrvatov in lahko povemo, da je velesejem ugodno vplivao tüdi v pogledi poštenosti, prav tak se zna v gospodarskom. Zato bi bilo poniževalno za nas, da bi zanemarjali naš velesejem, da celo sramotno, ker s tem bi pokazali, da ne napredüjemo, nego nazadüjemo. V nas samih je ešče dosta moči, da moremo pokazati sveti, da smo vredni življenja in svobode, v nas samih možnost, da z letošnjim velesejmom dokažemo znova korenitost dela in gledanja v bodočnost. Zato si izpritajte vest i te dni pred velesejmom premislimo, ka bi lehko še včinili za vekšo impozantnost letošnjega velesejma. Ni več vnogo časa, skoro že pretečejo dnevi, ka je še mogoče prijaviti se za rastavo. Vzdramite se v teh dneh vsi, ki vam je za velesejem in za razvijanje naše trgovine in obrti. Prijavite se in razstavite. Drügi pa vsi na velesejem v dneh od 26 junija do 5. julija. Oglejte si pridobitve zadnjega leta in zbogšanje pridelavanje v ednom leti. Velesejem je gledalo v nas samih, je ogledalo Slovenije in je ogledalo države. Zavedajte se toga in ne bote več premišlavali. Teda, kdor more naj razstavi, kdor ne, naj si ogleda velesejem.

Cene:

Zrnje: 100 kg. (metecent) pšenice 325 Din., žita 230 Din., ovsa 195 Din. kukarice 175 Din., ječmena 215 Din., hajdine 260 Din., prosa 240 Din,. pšen. otrobov 135 Din. **Živina:** Govenska v Ljubljani kg. 9—10 Din., teoci 12—13 Din., svinje 15—17 Din. **Krma:** Sena 60—70 Din., slame 40—60 Din. metercent.

Borza:

1 Dolar 56 Din 59 par, Schiling 8 D., Čehoslovaška krona 1 D. 67 p., Nemška zlata marka 13 D. 53 p., Francoski frank 1 D. 74 p., Švicarski frank 11 D. Taljanska lira 2 Din. 13 p., 100 Madjarski kron (nova em.) 7 par.

Pošta upravništva.

Občinski urad. Motovilci. Gospod poslanec okoli Petrovoga pridejo domo, te se obrnite na njih. Kalman Donoša. Belleville Francusko. Plačate do novoga leta 40 dinarov okoli 25—30 frankov. To eden den skoro zaslužite. Horvat Miklош. Kupšinci. Tista zadeva od štere pišete, ne nam je še javlena. Šterih se tiče, naj se sami zglasijo. „Presajena vijolica“ se v Kalendar presadi, če cesar to za dobro spozna.

Mali oglasi.

SÜHE GOBE in jajca se küpüjejo vsikdar po najvišišoj dnevnoj ceni v trgovini FRANC SENČAR Ljutomer in Mala Nedelja.

MLATILNICA

s pečjov firme Clayton i Shuttleworth, štero se lehko prevaža, je 1 leto stara i dnevno namlati 1 vagon zrnja je k odaji po fal ceni. Pita se i pogledne pri lastniki JOŽ BAUMEISTER, Maribor Aleksandrova cesta št. 20.

Naročnina ino oglasi se sprejemajo za „Novine“ pri

I. HAHN	ERDÖŠI BARNABÁŠ
trgovina s papirjem, s pisarniškami in šolskimi potrebščinami. Prekmurska tiskarna v Murski Soboti.	trgovci z papirom igračami v Murski Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

Dve novivi senji

je dobila črensovska občina. PRVO živinsko i kramarsko je 20. oktobra, DRÜGO samo živinsko pa je 14. marca. Poleg toga, ta starivi senji obdržanivi kak dozdaj v pondelek po sprotolešnjoj i jesenskoj križoskoi nedeli. Senja v Črensovci se sama priporočajo.

OBČ. ODBOR.

GARANTIRANO GARANTIRANO

Priporočam vsakovrstne najbolje izdelane gotove čevlje, katere imam vedno v zalogi. Naročilo izgotovim v petih dneh in popravila tudi sprejemam. Vsak kdor je prepričan, svedoči povsod, da edino le pri meni dobite vedno najbolj trpežne, po jako zmerni dnevni ceni. Če ne verjete, poskusite! :—: S spoštovanjem: :—:

PETERKA ŠTEFAN
čevljar
RAKIČAN.

POZOR AMERIKANCI!!

Proda se od Ormoža 3 minute oddaljeno posestvo, obstoječe iz zidane z opeko krite hiše z 4 sobami, kuhinjo, kamro ter kletjo za žito in 2 podzemeljski kleti. K temu spadajoče gospodarsko poslopje za prostor 2 govejih živin, 6 svinjakov, škeden, parma, drvarnico in korožnjak. Nadalje sadni vrt ter 3 plüge oralne zemlje in poleg se nahajajoče kovačnice z orodjem. — Cene kakor tudi pogoji se izvedo na licu mesta. Dopisi pod št. 1000 na upravo lista.

Prekmursko kat. podporno društvo sv. Ivana Krstitela

št 13. spadajoče pod drüžbo sv Drüžine. Drüštvo je ustanovleno 15. septembra 1920. l. in je najbolše za Prekmurske Slovence in Slovenke v Chicagi. Zavarüje se lehko od 250 do 500 dollarov. Moški in ženske od 16. pa do 55 leta. Deca od 1. leta do 16. Deca plačüjejo vsi po ednoj ceni 15 centov na mesec, a stareši pa po svojoj starosti, či se mladi da notri menje, či stareši več. Seja je vsakšo 4. nedelo v meseci ob 2 vöri popoldne v Cerkvenoj dvorani sv. Števana, Lincoln št. po 22 Pl. V slučaji poškodbe član ali članica dobijo za 6 važnejših operacij 75 dol. za zgübo ednoga oka 100 dol. za 2 oke 250 dol. tak ravno za roko ali nogo či je več nej za delo. Za 4 prste na roki ali nogi 50 doll. Odborniki so: predsednik Andre Glavač, 1844. 22. nd Pl. podpredsednik Martin Gabor, tajnik Štefan Lujz 1929 22 nd. Pl. blagajnik Ivan Denša 2730 Arthington št., zapisnikar Matjaš Hajdinjak, nadzorniki: John Horvat, Mihal Haclin, Frank Gjörkiš, vratar Štefan Majcen, voditeo Janoš Hren.

Pozor AMERIKANCI!!

Proda se pri mestu Ormož zidani mlin z stalnim vodnim pogonom na 4 pare. In sicer dva za mletje na pejtlanje in ova dva za floh, z 3 sobami ter 1 kuhinjo. K istem posestvu spadajo: 1 hiša z 2 sobama ter 1 kuhinjo in podzemeljsko kletjo. Nadalje gospodarsko poslopje, hlev za 4 goveje živine, 7 svinjakov in 1 škeden. Mlin in hiša sta zidana v popolnoma dobrem stanju ter z opeko krita. Gospodarsko poslopje je zidano in z slamo krito. K temu posestvu spada sadovnjak, 2 senožeti, 3 njive i 1 šuma v skupni izmeri 7 plügov. Cene, kakor tudi pogoji se izvedo na licu mesta. — Dopisi pod št. 2000 na upravo lista.

Za PREKMURSKO TISKARNO v Murski Soboti IZIDOR HAHN. Izdajatelj JOŽEF KLEKL. Urednik: IVAN JERIČ.